

Sygn. akt IV CSK 294/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku A. S.
o założenie księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt V Cz [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez wnioskodawczynię A. S. skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na s. 2 na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do sformułowania pytania czy śmierć współwłaściciela przed złożeniem wniosku o założenie księgi wieczystej powinna, czy też nie powinna mieć wpływu na tok postępowania wieczystoksięgowego zainicjowanego wnioskiem innego współwłaściciela. Strona skarżąca przedstawionego na s. 2 w uzasadnieniu wniosku zagadnienia nie osadza w jakimkolwiek kontekście prawnym, aczkolwiek skoro ma ono cechować się istotnością z punktu widzenia prawnego, to niezbędne jest umiejscowienie go w płaszczyźnie analizy jurydycznej.

Również przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie została w uzasadnieniu wniosku wykazana. Skarżąca nie wskazała bowiem przyczyny, dla której zachodzi potrzeba dokonania wykładni przepisu art. 626¹ § 2 k.p.c., ani też nie wyjaśniła, na czym polega ewentualna rozbieżność w orzecznictwie

co do wykładni powyższego przepisu; nie wskazała też judykatów będących dowodem istnienia wątpliwości czy rozbieżności w jego wykładni.

Postanowienie SN z dnia 15 stycznia 2014 r. (I CSK 204/13) dotyczy jednoznacznie odmiennego od niniejszej sprawy stanu faktycznego, ponieważ odnosi się do statusu prawnego osób, których prawa już wcześniej wpisane przenoszone są do innej, tj. nowej księgi wieczystej.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

aw

jw